

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 119/2017
14.02.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић, Радослава Петровића и Милунке Цветковића, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела крађе из члана 203. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Јанићијевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К 537/15 од 25.10.2016. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж 239/16 од 23.12.2016. године, у седници већа одржаној дана 14.02.2017. године, донео

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Јанићијевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К 537/15 од 25.10.2016. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж 239/16 од 23.12.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару К 537/15 од 25.10.2016. године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела крађе из члана 203. став 1. КЗ за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се овако утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Том пресудом окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка који се односе на име вештачења од стране вештака електротехничке струке Фикрета Дедејића плати Основном јавном тужилаштву у Новом Пазару износ од 10.000,00 динара и Основном суду у Новом Пазару износ од 10.000,00 динара, а да на име паушала плати износ од 3.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, док је оштећена Предузеће ПД „ББ“ ... упућена на парнични поступак ради остваривања имовинско-правног захтева.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Кж 239/16 од 23.12.2016. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Основног суда у Новом Пазару К 537/15 од 25.10.2016. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Зоран Јанићијевић, због повреде закона из члана 485. став 4. у вези члана 438. став 1. тачка 11. ЗКП, у вези члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП и члана 439. тачка 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Јанићијевића, је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране овлашћених лица за подношење захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Сходно наведеној одредби члана 485. став 4. ЗКП право окривљеног на подношење захтева, преко свог браниоца, због повреде закона је, по ставу Врховног касационог суда, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Дакле, окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тач. 1) до 3) и члану 441. ст. 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

У конкретном случају бранилац окривљеног у захтеву као разлог подношења истог само је формално означиио да је наведеним правноснажним пресудама учињена повреда закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, при чему није указао због чега сматра да је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе примењен закон који се не може применити, а из образложења захтева и навода да изведени докази не пружају основ за закључак да је окривљени извршио кривично дело крађе из члана 203. став 1. КЗ за које је оглашен кривим, указивањем да је окривљени у својој одбрани навео да је он електрично бројило наследио од свог оца сада покојног ВВ, да исти никада није ни дирао јер је као пољопривредник неук и не сме да ишта око електричне енергије ради, да је сведок ГГ који је у име ЕПС-а вршио контролу бројила и потрошње у свом исказу навео да се ради о уједначеној потрошњи домаћинства окривљеног у току дужег временског периода пре наводне крађе, те да нема никакве сумњиве промене на електричном бројилу, а да је исту приметио о томе би обавестио испоручиоца, те да налаз и мишљење вештака електроструке јасно указује на непостојање одузимања туђе ствари – електричне енергије обзиром да је окривљени плаћао сву утрошену електричну енергију која је могуће да се утроши у једном планинском сеоском домаћинству са минималним електричним апаратима, те да у списима предмета постоје два записника радника ЕПС-а који су битно

противречни у погледу постојања крађе електричне енергије, што је и вештак констатовао у свом налазу, по оцени Врховног касационог суда произилази да се захтевом оспорава чињенично стање утврђено првостепеном, а потврђено другостепеном пресудом у погледу учешћа овог окривљеног у извршењу кривичног дела у питању.

Међутим, како цитираном одредбом члана 485. став 4. ЗКП која прописује разлоге због којих окривљени преко свог браниоца сходно ограничењу његових права правима који у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека по основу битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11. и из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, ни по основу погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажним пресудама, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Јанићијевића, оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник

Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија

Радмила Драгичевић-Дичић,с.р.